

SAMUEL  
BeCKETT

Vis cu femei  
frumoase  
și nu prea

Traducere din limba engleză și note  
de Veronica D. Niculescu

POLIROM  
2024

Belacqua și-a clătit gâtul și a schimbat o uitătură inteligentă cu Mami.

— Mațe-ncurcate, a zis el cu viclenie.

Smeraldina, foarte sensibilă după cum știm deja în privința vocabularului ei restrâns, nu avea răbdare cu lucruri de genul ăsta.

— Ce-i aia? s-a văicărit, ceva de mâncare?

Mandarinul s-a dat ușurel înapoi, s-a bătut cu un deget lung și galben pe o nară și, ținându-și echilibrul, cu genunchii flexați, pe vârful unui picior, ca o balerină, bălângănind sticla, a decretat, la modul general:

— Der Mensch ist ein Gewohnheitstier!<sup>1</sup>

— Ai mânâncat ceva stricat, dragă, a zis Mami ghidușă.

Smeraldina-Rima s-a ținut deoparte de salvele de veselie ce au întâmpinat acest mic efort al lui Mami.

— Nu fi chiar așa, a strigat ea, să faci glume pe care eu nu le pot pricepe. De unde să știu eu ce-s țame-ncurcate...

— *Mațe*, a corectat-o Mami, încurcate.

— Totuna! a explodat Smeraldina, de unde să știu eu ceva, când tu nu m-ai dat la școală?

— Dragă domnișoară, a intervenit Mandarinul serios, educația ta ne-a costat cu miile. Nici mai mult nici mai puțin, a zis el, decât mii de lire.

— Înveselește-te, Smerry, a îndemnat-o multi-para, dacă aș fi eu tânără și frumoasă și aș avea un tânăr așa drăguț – întârziind apodoza pentru a da de înțeles dorința de a deveni bunică – să mă scoată la plimbare, atunci nu mi-ar păsa dacă știu sau nu ce înseamnă mațe încurcate. O să știi tu cât de curând. Stai și-așteaptă să ai tu vârsta mea – a exclamat de parcă așa ceva era puțin probabil – și o să știi.

---

1. Omul e o creatură a obiceiului (în germ., în orig.).

Smeraldina-Rima l-a cercetat pe tânărul drăguț care urma să o scoată la plimbare. Era lungit pe canapea.

— Afară! a slobozit ea un cotcodăcit strident, so siehst Du aus<sup>1</sup>!

Într-adevăr, cu zăcutul lui ca un trântor în pat dimineața și bețiile cu Mandarinul seara și cufundarea după-amiaza într-un Vasari<sup>2</sup> pe care-l găsisese în biblioteca gazdei sale și cu cele mai recente fotografii atârnând pe pereții gazdei sale și cu năpustirile ineficace pe care era obligat să le efectueze asupra pianului la orice oră din zi sau din noapte și cu obiecțiile lui la a ieși afară și-a îngheța de moarte când nimic nu-l împiedica să stea să clocească la vreun gând măreț lângă sobă, el n-a fost în stare, în săptămâna care s-a scurs între sosirea lui și Silvester<sup>3</sup>, decât să o scoată la plimbare de trei ori, și în două dintre aceste trei ori Mami, al cărei chef de distracție a înfuriat-o pe Madonă peste poate, a venit cu ei. Madona era nemulțumită, nu așa era obișnuită să fie tratată. Astfel că unica seară pe care au petrecut-o singuri a fost stricată de o ciondăneală copioasă, urmată de lacrimi.

Toate acestea, desigur, punctate de obișnuitele eșecuri și semieșecuri, el chinându-se să-i facă ei pe plac, iar ea să i se facă, în lipsa oricărei dulceți; Mami devenind tot mai sătulă de ea însăși pe măsură ce băbuța fericită îi pălea în gând, Mandarinul cu un nas tare borcănat

---

1. Să crezi tu că-ți merge așa! (în germ., în orig.)

2. Giorgio Vasari (1511-1574) – pictor, arhitect și istoric de artă italian, autor al volumului *Viețile celor mai de seamă pictori, sculptori și arhitecți*, volum achiziționat de Beckett înainte de a merge la Florența și cu care, cel mai probabil, se delectează Belacqua.

3. Ajunul Anului Nou (în germ., în orig.).

și lingușitor și gesticulând mult și într-un anume fel venețian, fluturându-și patria potestas<sup>1</sup> ori de câte ori avea ocazia.

Seara din ajunul Anului Nou, după gustarea de la ceai, l-a prins șezând de unul singur pe canapea la lumina lumânărilor desigur și cu o sticlă desigur din nou. Dacă ei nu se aflau pe acolo, aveau să se afle într-o clipă. Se simțea foarte rău. Avea să reziste până la trecerea în Noul An, asta era întrebarea. Se temea că o să se desfacă în bucățele. Simțea că ametește, nu atât în cap, cât în mijloc, vag, în zona diafragmei. Cea mai mică neglijență din partea mea acum, se gândea, și-o să mă fac pe loc bucățele.

Citise tot preambulul din Vasari și se întreba de ce, atât de puțin conta. Chițibușarul imparțial. Ce conta? Conta el.

Se holba ca un prost la stridentă paullo-post-expresivitate a Cinei cele de Taină ce atârna pe perete chiar sub nasul lui, lividă în lumina galbenă neliniștită, cu cele treisprezece notorii capete de ou nivelate adunate împrejurul ispititorului și bucătura acestuia și trădătorul și pungă acestuia. Ispititorul și trădătorul și Jugendbund<sup>2</sup>-ul celor unsprezece. Sfântul Ioan era oul verde din capul mesei. Dar ce minunată puritate a expresiei, cu falca ieșită-nainte! Într-o clipă avea să ceară o broască de mâncare.

Cere-ți (ne pare rău, ne temem că iarăși a alunecat sub prag, nu-i vina noastră) Ioane broasca de mâncare, înghite o viperă sau un scorpion sau un păduche lat și haideți să vă zic eu băieți cum e să te afli în cazanul lui Scaraoțchi. Eu sunt în centrul absolut al cazanului lui Scaraoțchi, am amețit în centru, sunt la hotarele nețărmuriturii,

---

1. Puterea părintească – în dreptul roman (în lat., în orig.).

2. Uniune de tineret (în germ., în orig.).

sunt spuma năpăstuită a ispitirii umane, da, chintesenta și consecința. O curvă, băieți, este un șanț adânc plin cu apă diabolică, acolo sunt eu, ar trebui așadar să fiu fiert într-o cauză rece, drept e să te aștepti la una ca asta, n-ar fi oare mult mai drăguț să simți câteva împunsături zdravene de remușcare și să-l îmbrățișezi pe Isus imediat și să-l ții strâns pentru totdeauna? Ah uneori, ca acum, aproape că-mi zic: nimic nu seamănă cu mine mai puțin decât mine. Fie că nu sunt eu suficient de alcalin, fie că am o cavitate ce necesită umplutură sub spirala ombilicală, acolo unde-ar trebui să fie marea greutate. Foc și piatră și tortură prin tragere în țeapă. Patru țepi și o împunsătură zdrăvăună cu o lance și gata, ai obținut o pro-catedrală. Și pe cei pro, și pe cei contra.

Ah prea bine deci în cazul ăsta dacă insistați pietrificatorii mei înfocați, așadar mai întâi algebric, luați tatăl cel dintâi din sacristia ivorie. Nici o poftă de Pesah, băieți, dar faceți cum vă place. Un vis de linii a pipăit colbul colbul pământului. Daaa! Vremea mea este aproape. Acum ieși, ieși afară, pe pietriș. Dificila artă a prescurtării, băieți, tempera și frescă, în ulei și în miniatură pe lemn și pietre și pânză, lemn cu intarsii și nuanțe pentru povești, gravând cu fierul și imprimând cu arama, urmați omul cu ulcica, niello, emailul aurarului și aurul și damascul mergând minunat împreună, mergeți sus cu domnul, figuri pe sticlă și flori și figurine pe pânze aurite și povești și patimi acvatice pe oale de lut, eu sunt, cea mai frumoasă invenție a tapiseriei, sculptarea vexarea oțelului și nestematelor, eu sunt. Daaa! Dar ce-ar fi acum foarte drăguț de știut este ce are de-a face toată această lapidară apă de ploaie pe care o auzim despre o majoritate de categorie grea ce mizează pe gloria lui,

ce-are de-a face cu un putto<sup>1</sup> mititel, ah, dragul putto mititel, cu culorile și pensulele din păr și cea mai modestă predelă. Merg înainte, așa cum mi-e scris. O ceapă degerată pentru cerbii voștri de chihlimbar și pinii voștri de bronz și poțiunile voastre de dragoste marmorate și fugile voastre înghețate, cum mi-e scris așa să fie, dar vai de acel om, și de rahatul vostru aurit sculppptat și de foia voastră de argint pictată și de miracolul rotitor plângător al totalităților și realităților burții-cum-fundului vostru, și fie cu mine, și alunecarea fatală a unei mâini păroase. Cine vă sunt patronii? Grecii? Regii? Iubiții? Bucuros pentru Apelles, pofta unui războinic, răpitoare Campaspe<sup>2</sup>. Daaa! Fie cu mine la masa ta. Puteți să vi-l păstrați pe George Bernard Pigmalion. Și elefantioza prostată. Omul liniștii mele. N-ați auzit niciodată povestindu-se cum Big George a frăgezit un nud într-o cămașă de zale și cu o oglindă și o cisternă de dormit? Și-a ridicat al său călcâi asupra-mi. Umeda pierzanie a varului. Asta degrabă faci tu. O oaie poate îmbătrâni. Și era noapte. Ah luna strălucește puternic deasupra Aceldamei, ghetetele lui trosnesc, din lipsă de...

Scuze acum să ne gândim doar la viscerele vistiernicului coagulând sângele zemos. Să te încrezi mereu în epitropul medical, pentru detaliile stercorale.

- 
1. Termen folosit în sculptura și pictura italiană pentru un amoraș; prin extindere, pentru figurile de îngerași din compozițiile iconografice sau decorative din Renaștere (în it., în orig.).
  2. Campaspe, iubita lui Alexandru cel Mare, pictată de Apelles. Văzând frumusețea nudului pictat, Alexandru a considerat că artistul o aprecia pe Campaspe mai mult decât el, așa că a păstrat portretul, dar i-a dăruit-o pe femeie pictorului.

Acum repede cu un accelerando de opt cilindri iată-mă sunt fetusulmumie crepuscular, cu inima bătrână potolită în zăpadă topită, paralizat înaintea acestei cezariene diademitonice a unui spectru livid, smuls dinspre Dan către Beersheba, cu buzele încleștate, transpus în camera de tortură superioară. Rabinul, oul-lămâie, căpitanul ne jucător, purtând blazerul țesut, vă vine să credeți, încheiat până sus, pe toată lungimea, prins probabil cu o cataramă la gât, stând cu fața aplecată, fără să vadă, deasupra mesei de operație, în dreapta firește fiind lingușitorul său verde desigur. Ce nefericită ezitare Rahatografică, iar Y-ul răscrucii să treacă printre acest cap și acel sân. Iubita mea în numele câinelui, a cui iubită, la naiba bineînțeleș că tu, vin și smirnă au fost cele pe care nu le-a primit el la ultimul mic dejun sau batista albă a oricărui pesimist brigand poliglot muzical palid? Roz desigur pentru președintele insidios, perfidul mult mai mult decât cheia papală, cu mica pungă falică prinsă în pipăibilele lui roz și dolofane, buzele întredeschise pentru grădină, sau poate au fost oțet și fiere, un furuncul pe gâtul lui pe care eu nu-l pot vedea, orbitele lui gen Gilles de Rais, mult prea Rio-Santo, *focalizate* pe melancolia patibulară a lămâii lămâilor, a fost deci oțet sau isop pe burete sau tulpina isopului, și desigur înainte de a aluneca spre alte subiecte mai plăcute trebuie făcute aluzii la Tom-neobrăzatul cu mustața lui papion necrezând în Cărpaciul-Sherry care-i al meu. Un studiu magistral, băieți, nu ne putem eschiva de la el, asupra a ceea ce am văzut descris cândva drept cea mai tare alimentare din istorie de n-ar fi rezervat cercetașii o troacă pentru unsprezece a unsprezecea unsprezece ani mai târziu, și absolut nici un strop de Sehnsucht<sup>1</sup>

---

1. Dor (în germ., în orig.).